

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.12.2007
KOM(2007) 843 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Bedre styr på industriens emissioner

{KOM(2007)844 endelig}
{SEK(2007)1679}
{SEK(2007)1682}

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Bedre styr på industriens emissioner

1. INDLEDNING

Industriens aktiviteter har stor betydning for Europas økonomiske velstand med de bidrag den yder til bæredygtig vækst og til at skaffe arbejdspladser af høj kvalitet. Men de belaster også miljøet hårdt.

De største industrianlæg udsender en stor del af de centrale luftforurenende stoffer (83 % af svovldioxiden (SO₂), 34 % af kvælstofilterne (NO_x), 43 % af støvet og 55 % af de flygtige organiske forbindelser (VOC'er)). Også på andre måder belaster de miljøet, herunder med emissioner til vand og jord, med affaldsproduktion og energiforbrug.

Emissioner fra industrianlæg har derfor i nogen tid være underlagt EU-regler. Siden 1970'erne har man arbejdet med forskellige direktiver, som efterhånden har ført til vedtagelse af følgende hovedretsakter:

- Direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening¹ (IPPC) rummer hovedprincipperne for godkendelse af og kontrol med anlæg på grundlag af en integreret fremgangsmåde og med anvendelse af den bedste tilgængelige teknik (BAT), dvs. den teknik, der mest effektivt giver et høj niveau af miljøbeskyttelse under hensyntagen til omkostninger og udbytte.
- De såkaldte sektordirektiver indeholder særlige bestemmelser, herunder minimumsregler om emissionsgrænseværdier, for visse industriaktiviteter (store fyringsanlæg, affaldsforbrænding, aktiviteter, hvor der benyttes organiske opløsningsmidler, og produktion af titandioxid).

Uanset hvilke minimumsregler sektordirektiverne indeholder i form af emissionsgrænseværdier, må godkendelsesordningerne for alle industrianlæg, der henhører under ovennævnte retsforskrifter, indrettes på anvendelse af den bedste tilgængelige teknik.

Innovativ teknologi kan gøre det billigere at opfylde reglerne om industriemissioner. Den giver også erhvervslivet mulighed for at få udbytte af fremkomsten af nye markeder for miljøteknologi. Lissabonstrategien peger på bæredygtig udvikling og miljøbeskyttelse som bærende søjler i europæisk politik nu og i fremtiden og fremhæver miljøteknologiens "*store potentiale for økonomien, miljøet og beskæf-*

---

¹ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26.

tigelsen"². Lovgivningen om industrielle emissioner bør udnyttes aktivt til at stimulere udviklingen og ibrugtagningen af denne type teknologi.

IPPC og regelværket om industriemissioner er også vigtigt, når det gælder om at imødekomme opfordringerne fra medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og andre med interesse i "bedre regulering". På den baggrund søsatte Kommissionen i 2005³ en undersøgelse af hele regelværket om industrielle emissioner for at sikre, at det var miljømæssigt og omkostningsmæssigt effektivt og for at tilskynde til teknologisk innovation.

Med udgangspunkt i en detaljeret analyse af den nuværende situation og i gennemgangen af lovkomplekset foreslår Kommissionen nu, at politikken for industrielle emissioner strømlines og forbedres. Alene for de store fyringsanlægs vedkommende skulle forslaget føre til miljø- og sundhedsmæssige nettoforbedringer for mindst 7-28 mia. EUR om året, heriblandt 13.000 færre dødsfald i utide eller 125.000 færre tabte leveår. Også inden for andre sektorer er der store sundheds- og miljømæssige gevinster at hente. Og i samarbejde med medlemsstaterne vil forslaget føre til nettoreduktioner i administrationsbyrden på mellem 105 og 255 mio. EUR om året.

Denne meddelelse indeholder også resultaterne af gennemgangen i henhold til IPPC-direktivets⁴ artikel 16, stk. 3, (herunder en gennemgang af Kommissionens handlingsplan for IPPC udarbejdet i 2005, jf. bilag 1) og gennemgangen i henhold til affaldsforbrændingsdirektivets artikel 14 (direktiv 2000/76/EF om forbrænding af farligt affald⁵) (jf. bilag 2).

2. NUVÆRENDE SITUATION

IPPC-direktivet skulle have været fuldt gennemført den 30. oktober 2007. I alle medlemsstaterne er der ca. 52.000 anlæg under direktivets område, og medio 2006 havde cirka halvdelen af dem fået godkendelse efter IPPC-direktivet. Selvom der er gjort fremskridt siden da, står det nu klart, at indsatsen har været utilstrækkelig til at sikre, at alle medlemsstater har kunnet overholde direktivfristen.

Kommissionen har lavet en nøjere analyse af kvaliteten af de udstedte godkendelser og af de godkendelses-, efterlevels- og håndhævelsesordninger, medlemsstaterne har indført. På grundlag af to års dataindsamling i et omfattende program bestående af ti undersøgelser og en løbende konsultation af berørte parter er Kommissionen nået til den slutning, at kerneprincipperne i det nuværende IPPC-direktiv, særlig den integrerede fremgangsmåde, der bygger på den 'bedste tilgængelige teknik', stadig er

---

² En fælles indsats for vækst og beskæftigelse: Fællesskabets Lissabon-program, KOM(2005) 330 endelig.

³ KOM(2005) 540 endelig.

⁴ Anden rapport fra hver af medlemsstaterne til Kommissionen om gennemførelsen af IPPC-direktivet dækker perioden 2003-2005. Disse rapporter analyseres i en ekstern undersøgelse: "Analysis of Member States' second implementation reports on the IPPC Directive", LDK-ECO.

⁵ Vurderingen af anvendelsen af affaldsforbrændingsdirektivet er indeholdt i en ekstern undersøgelse: "Assessment of the application and possible development of Community legislation for the control of waste incineration and co-incineration" (Ökopol, 2007).

et holdbart grundlag for den kommende tids videreudvikling af EU's regler om industriemissioner.

Men gennemførelsen af de nuværende regler lider under væsentlige mangler, der hindrer den fulde udnyttelse af den bedste tilgængelige teknik, der er direktivets oprindelige hensigt, gør det meget svært at håndhæve direktivet på fællesskabsplan og hæmmer forebyggelsen eller reduktionen af de unødige administrative byrder.

Der peges i denne sammenhæng på fem hovedproblemfelter:

- Utilstrækkelig ibrugtagning af bedste tilgængelige teknik. Analysen viste navnlig, at uden yderligere reduktioner af emissionerne fra IPPC-anlæg, bliver de positive sundheds- og miljømæssige virkninger, som temastrategien for luftforurening sigter mod, ikke til noget. Desuden kan der iagttages konkurrenceforvridning i EU som følge af store forskelle mellem miljønormer.
- Begrænsninger mht. efterlevelse, håndhævelse og miljøforbedringer hæmmer miljøbeskyttelsen.
- Unødige administrative byrder opstår på grund af kompleksiteten og den manglende sammenhæng i dele af det nuværende regelværk.
- Utilstrækkeligheder i det nuværende IPPC-direktivs anvendelsesområde og uklarheder i nogle af dets bestemmelser hæmmer opfyldelsen af målene for Kommissionens temastrategier.
- Der er begrænsninger i brugen af mere fleksible virkemidler som f.eks. emissionshandelssystemer for NO_x og SO₂.

Disse problemer har Kommissionen gennemgået og vurderet nærmere i konsekvensvurderingen for denne IPPC-revision.

3. FORBEDRING AF LOVGIVNING OM INDUSTRIFORURENING OG AF DENS GENNEMFØRELSE

Som reaktion på de opståede og herover beskrevne hindringer og med grundlag i en grundig konsekvensvurdering fremsætter Kommissionen en pakke af foranstaltninger, der er rettet mod specifikke problemfelter, og som i tidens løb vil bedre situationen.

Der er navnlig tale om to hovedinitiativer:

- Revision af de nuværende regler om industrielle emissioner med forenkling, tydeliggørelse og styrkelse.
- Styrkelse af Kommissionens handlingsplan for gennemførelse.

I forlængelse af disse to initiativer vil Kommissionen fortsat arbejde på mulige EU-regler for en emissionshandelsordning for NO_x og SO₂.

3.1. *Revision af den nuværende lovgivning*

Den konsekvensvurdering, der er udført som led i dette initiativ, har vist, at de påpegede problemer ikke kan løses uden visse regelændringer. Blandt de vigtigste ændringer i lovgivningen er følgende:

- (1) De nuværende retsakter (syv i alt⁶) omarbejdes til et enkelt direktiv om industrielle emissioner. Det vil give større klarhed og sammenhæng for både medlemsstaterne og virksomhederne, det giver mulighed for at lette den administrative byrde i kraft af enstrengt godkendelse og strømlinede indberetningskrav, og det vil også medføre visse miljømæssige forbedringer.
- (2) Begrebet 'bedste tilgængelige teknik' afklares og tydeliggøres for at muliggøre en mere ensartet anvendelse af det nuværende IPPC-direktiv, og det indskræpes, at afgørelser, der fastsætter om godkendelsesvilkår uden for BAT-området, skal begrundes og dokumenteres. Endvidere strammes de nuværende mindstekrav til emissionsgrænseværdier i nogle sektorer (f.eks. store fyringsanlæg) for at sikre de fremskridt, der er nødvendige for at nå målene for temastrategien for luftforurening.
- (3) Der indføres minimumsbestemmelser for inspektion, revision af godkendelsesvilkår og indberetning om overholdelse. Der tages også højde for miljøinnovation og støtte til etablering af pionermarkeder.
- (4) IPPC-direktivets anvendelsesområde udvides med visse aktiviteter (f.eks. fyringsanlæg mellem 20 og 50 MW) og tydeliggøres i visse sektorer (f.eks. affaldsbehandling) for at gøre den aktuelle godkendelsespraksis mere ensartet og sammenhængende.
- (5) På de punkter hvor Kommissionen får til opgave at ændre ikke-væsentlige dele af det omarbejdede direktiv, får den støtte fra et særligt udvalg og vil sikre bred inddragelse af berørte parter.

3.2. *Handlingsplan 2008-2010 for gennemførelse af lovgivningen om industrielle emissioner*

Der går nogle år, før den reviderede lovgivning kan træde i kraft, så Kommissionen må sikre sig, at medlemsstaterne anvender de nuværende regler i så vid udstrækning som muligt. Derfor vil den styrke sine overvågnings- og bistandsordninger ved at revidere og justere fokus for den aktuelle handlingsplan for gennemførelse af IPPC (se vurderingen af fremskridtene i bilag 1) for perioden 2008-2010 som følger:

---

⁶ Foruden IPPC-direktivet: direktiv 1999/13/EF om emission af opløsningsmidler, direktiv 2000/76 om affaldsforbrænding, direktiv 2001/80/EF om store fyringsanlæg samt direktiverne 78/176/EØF, 82/883/EØF og 92/1112/EØF om titandioxidindustrien.

Foranstaltning 1. Sikring af fuld gennemførelse i national ret af lovgivningen om industrielle emissioner

Reglerne om industriemissioner er udarbejdet for at beskytte og forbedre miljøet i Europa og for at beskytte europæiske borgeres helbred og velfærd. Den første forudsætning for, at reglerne kan få den tilsigtede virkning, er, at de indarbejdes effektivt i medlemsstaternes retssystemer. Flere medlemsstater har ikke gennemført IPPC-direktivets regler og dertil knyttede forskrifter fuldt ud inden for de fastsatte frister. Kommissionen vil derfor træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder iværksættelse af overtrædelsesprocedurer, for at sikre fuldstændig og korrekt gennemførelse i national ret.

Foranstaltning 2. Støtte til medlemsstaternes bestræbelser på at afskaffe unødige administrative byrder

Kommissionen erkender, at unødvendige og uforholdsmæssigt store administrative byrder kan få realøkonomiske virkninger ud over at være et irritationsmoment og en distraktion for erhvervslivet, og det anbefales, at den administrative byrde ved den nuværende lovgivning om industrielle emissioner lettes på EU-niveau. Udover hvad der opnås på EU-plan, er der også store muligheder for at skære ned i de administrative omkostninger på medlemsstatsniveau.

For at tage fat om disse problemer, vil Kommissionen tilrettelægge en informationsudveksling med medlemsstaterne om udarbejdelse af særlige handlingsprogrammer for afskaffelse af unødige administrative byrder på medlemsstatsplan i forbindelse med godkendelse og kontrol af IPPC-anlæg.

Disse særlige handlingsprogrammer vil tage udgangspunkt i den måling af de administrative omkostninger, som Kommissionen for tiden er i færd med i samarbejde med medlemsstaterne som led i handlingsprogrammet for reduktion af administrative byrder i EU⁷.

Foranstaltning 3. Bistand til medlemsstaternes gennemførelse af lovreglerne

Kommissionen erkender, at en vellykket gennemførelse af reglerne om industrielle emissioner kræver, at der foregår en effektiv udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne for at sikre en ensartet fremgangsmåde og også for at fremme bedste praksis.

Kommissionen vil øge sin indsats for at støtte medlemsstaterne og de kompetente myndigheder i hele EU. Indsatsen vil omfatte aspekter af forbedret informationsudveksling, udvikling af vejledningspraksis, besøg hos myndigheder og kurser. Denne støtte vil blive videreført gennem hele indførelsen og gennemførelsen af de reviderede lovregler.

---

⁷ KOM(2007) 23.

Foranstaltning 4. Øget overvågning og skærpet kontrol af overholdelsen af lovregerne om industrielle emissioner

En effektiv gennemførelse af lovregerne om industrielle emissioner forudsætter et robust system for overvågning og kontrol med overholdelsen, som kan sikre, at industrien opfylder miljøkravene, og overbevise borgerne om, at deres helbred og miljø får den krævede beskyttelse.

Kommissionen vil fortsat holde øje med, hvor mange IPPC-godkendelser der udstedes, og i givet fald undersøge systemet for overvågning og inspektion af IPPC-anlæggene. Disse undersøgelser vil dække enkelte industrianlæg og hele sektorer, brugen af almindelige bindende forskrifter og analyse af klager.

Foranstaltning 5. Bedre dataindsamling til brug for revision af BREF-dokumenter og stærkere forbindelser med forskningsrammeprogrammet.

IPPC-godkendelsernes godkendelsesvilkår, herunder emissionsgrænseværdierne, skal bygge på **bedste tilgængelige teknik** som defineret i IPPC-direktivet. For at bistå godkendelsesmyndighederne og virksomhederne med at identificere den bedste tilgængelige teknik, tilrettelægger Kommissionen udveksling af oplysninger mellem eksperter fra EU's medlemsstater, industrien og miljøorganisationer. Det arbejde munder ud i, at Kommissionen vedtager og offentliggør **BAT-referencedokumenter** (BREF-dokumenter).

Revisionen af BREF-dokumenterne fortsætter efter et fælles arbejdsprogram og i tæt samarbejde med de berørte parter. Retningslinjerne for bedre indsamling af data til BREF-processen vil også blive fulgt. For at opnå mere fuldstændige oplysninger om og bedre støtte til ny teknik vil Kommissionen endvidere sørge for tættere forbindelser mellem udarbejdelsen af BREF-dokumenter og EU's forskningsrammeprogram og programmet for konkurrenceevne og innovation.

Opfølgning og revision af handlingsplanen

Der vil regelmæssigt blive udarbejdet rapporter om gennemførelsen af handlingsplanen, som vil blive offentliggjort på internettet og drøftet med de berørte parter. En fornyet gennemgang af handlingsplanen er programsat til slutningen af 2010.

3.3. Udarbejdelse af EU-regler for en emissionshandelsordning for NO_x og SO₂

Kommissionen vil fortsat udforske brugen af IPPC-kompatible, markedsbaserede virkemidler som f.eks. en emissionshandelsordning for NO_x og SO₂ med sigte på at udarbejde en retsakt med EU-dækkende regler for en sådan handel. Til den ende skal der foretages en komplet analyse af valgmulighederne, herunder mht. kvoternes størrelse og fordeling, og de potentielle direkte og indirekte virkninger for erhvervssektorer skal undersøges, ligesom erfaringerne fra handelen med drivhusgasemissioner skal udnyttes.

4. FORVENTEDE VIRKNINGER

Virkningerne af den foreslåede pakke af foranstaltninger er vurderet i den konsekvensanalyse, der er udarbejdet som led i gennemgangen af IPPC-direktivet og de beslægtede lovregler.

Vurderingen har vist, at der er betydelige miljø- og sundhedsmæssige fordele forbundet med forslagene. Øget ibrugtagning af BAT vil f.eks. kunne medvirke stærkt til at lukke kløften (på 30-70 %) mellem det forventede SO₂- og NO_x-udslip i 2020 ved uændrede forudsætninger⁸ og målene for temastrategien for luftforurening, og det vil give miljøforbedringer på 7-28 mia. EUR om året alene inden for store fyringsanlæg. Det udbytte, forslagene vil give, er langt større end omkostningerne (med en faktor på mellem 3 og 14) Derudover forventes positive, men mindre kvantificerbare virkninger i forhold til de andre temastrategier, f.eks. for jordbund, grundvand og affald.

Forslagene vil bidrage væsentligt til bedre regulering og forenkling af lovgivningen. Dertil kommer påvisningen af, at samlingen af de forskellige retsakter i et enkelt direktiv vil mindske de administrative byrder med mellem 105 og 244 mio. EUR om året.

Der forventes ingen væsentlige virkninger for konkurrenceevnen, negative sociale virkninger eller negative virkninger for den økonomiske vækst, hvis den bedste tilgængelige teknik vinder større udbredelse eller på grund af andre af de foreslåede forbedringer. Analysen viser tværtimod, at en mere ensartet anvendelse af bedste tilgængelige teknik ville bidrage til at tilvejebringe mere lige konkurrencevilkår og mindske konkurrenceforvridningen i EU i de industrigrene, IPPC-direktivet omfatter. Forslagene vil desuden være med til at fremme udvikling og ibrugtagning af ny teknologi.

5. KONKLUSION

Den ovenfor opridsede pakke af politiske foranstaltninger og det vedlagte kommissionsforslag til et nyt og sammenhængende direktiv om industrielle emissioner vil øge lovgivningens effekt ved at føre med mod et højt niveau for miljøbeskyttelse, mindske den administrative byrde og minimere forvridningen af konkurrencen i EU uden at forringe europæisk erhvervslivs stilling i konkurrencen.

---

⁸ Fremskrivning af medlemsstaternes gennemførelse af den nuværende lovgivning.

Bilag 1: Status (ved udgangen af 2007) for gennemførelsen af Kommissionens IPPC-handlingsplan fra 2005

<i>Aktioner</i>	<i>Status</i>
Aktion 1: Sikre fuldstændig gennemførelse af direktivet i national lovgivning	IPPC-direktivet er korrekt gennemført i 12 af EU15-medlemsstaterne. For EU10 er overensstemmelsen kontrolleret, og mulige overtrædelsessager er under opsejling.
Aktion 2: Bedre overvågning af fremskridt med hensyn til fuldstændig gennemførelse af IPPC-direktivet inden den 30. oktober 2007	Kommissionen følger nøje antallet af udstedte og ajourførte godkendelser.
Aktion 3: Overensstemmelsestjek	Kommissionen har vurderet godkendelses- og driftsvilkår for visse enkeltanlæg og de almindelige bindende forskrifter. Der er konstateret mangler i gennemførelsen, som der er taget hensyn til under IPPC-revisionen. Desuden er der iværksat flere overtrædelsessager for fejlagtig anvendelse.
Aktion 4: Afslutning af første runde af BREF og start på gennemgangen heraf	Den første runde med 31 BREF-dokumenter afsluttet ved udgangen af 2006; revision iværksat af 7 BREF-dokumenter; arbejdsprogram udarbejdet for revision af de resterende BREF-dokumenter.
Aktion 5: Behov for tydeliggørelse af visse juridiske aspekter og for revision af direktivet	En detaljeret vejledning, der tydeliggør aspekter af IPPC-direktivet efter en omfattende udveksling af synspunkter med medlemsstaterne, er offentliggjort på internettet; vejledning angående juridiske og tekniske begrænsninger af kapaciteten vil fortsat være gyldige under det reviderede direktiv; flere undersøgelser gennemført som grundlag for revision af direktivet.
Aktion 6: Vurdering af muligheder for at strømline gældende lovgivning om industriemissioner i forbindelse med 'Bedre regulering'-initiativet	Gennemført som led i revisionen af IPPC-direktivet.
Aktion 7: Vurdering af anvendelsen af mulige markedsbaserede instrumenter og andre incitamenter	Gennemført som led i revisionen af IPPC-direktivet.

Bilag 2: Sammenfattende rapport om gennemførelsen af direktiv 2000/76/EF om forbrænding af affald

Baggrund:

Direktiv 2000/76/EF om forbrænding af affald blev vedtaget den 4. december 2000. Gennemførelsen i national ret skulle være afsluttet den 28. december 2002. Fra og med den dato har nye forbrændings- og medforbrændingsanlæg skullet opfylde direktivets bestemmelser. Fristen for at bringe bestående anlæg i overensstemmelse med reglerne var den 28. december 2005.

I henhold til direktivets artikel 14 skal Kommissionen rapportere om direktivgennemførelsen over for Europa-Parlamentet og Rådet inden udgangen af 2008. Medlemsstaternes først indberetning skal komme i 2009 og vil omfatte perioden 2006-2008. I mellemtiden er data og oplysninger⁹ blevet indhentet i forbindelse med gennemgangen af IPPC-direktivet og de dermed beslægtede lovregler om industrielle emissioner for at sikre et tæt samspil mellem disse initiativer. I dette bilag sammenfattes hovedresultaterne som opfyldelse af Kommissionens rapporteringspligt.

Data om anlæg med affaldsforbrænding som eneste formål og om cement- og kalkovne, der medforbrænder affald, er indhentet fra de pågældende brancheorganisationer. Oplysninger om andre typer af medforbrændingsanlæg er indhentet fra medlemsstaterne.

Antal anlæg og godkendelser

Der findes omkring 1.400 anlæg, der forbrænder eller medforbrænder affald i EU. Under halvdelen (39 %) har affaldsforbrænding som eneste formål. Medforbrænding finder sted i forskellige sektorer, hvoraf den vigtigste er energisektoren (15 %) og cementsektoren (10 %). Affaldsstrømmene til/i andre sektorer er forholdsvis lille. De fleste af anlæggene (96 %) er "bestående" anlæg¹⁰.

Cirka 20 % af anlæggene har stadig ikke de godkendelser, de skulle have haft senest den 28. december 2005. Dette problem optræder dog hovedsagelig i en enkelt medlemsstat og anses derfor ikke som et problem ved direktivet selv. Generelt kan direktivoverholdelsen, hvad angår antallet af udstedte godkendelser, derfor anses for god, og Kommissionen vil træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle medlemsstater opfylder dette krav.

Over 90 % af affaldsforbrændingsdirektivets anlæg er også omfattet af IPPC-direktivet. Kun tre medlemsstater har oplyst, at de kombinerer godkendelsen i henhold til de to direktiver.

Overholdelse af miljøkrav

Vurderingen af overholdelsen af miljøkravene er nået til det resultat, at affaldsforbrændingsanlæg i almindelighed overholder affaldsforbrændingsdirektivets grænseværdier for emission til luft. I cirka halvdelen af medlemsstaterne indeholder godkendelserne enten endnu strengere

---

⁹ Assessment of the application and possible development of Community legislation for the control of waste incineration and co-incineration (Ökopol, 2007).

¹⁰ Bestående anlæg defineres i affaldsforbrændingsdirektivet som anlæg, der havde eller for hvilke der var ansøgt om godkendelse inden den 28. december 2002.

grænseværdier end direktivet forlanger, f.eks. for emission til luft af støv, CO, HCL, HF, NO_x, SO₂ og HG, eller de omfatter supplerende krav om f.eks. energieffektivitet, støjdæmpning og forebyggelse af ulykker. Der er kun udstedt få godkendelser med grænseværdier for andre stoffer end de obligatoriske, fx PAH, PCB eller zink.

Muligheden for at dispensere for visse krav er udnyttet i mange tilfælde. Der er udstedt cirka 1.000 dispensationer fra overvågningen af emissioner til luft. På den anden side har nogle medlemsstater mere omfattende overvågningskrav end forlangt i affaldsforbrændingsdirektivet.

Emissionsbegrænsende teknik

Referencedokumentet om bedste tilgængelige teknik (BREF) for affaldsforbrænding, som er udarbejdet under IPPC-direktivet, blev udsendt i august 2006. Det peger på, at der sker en løbende udvikling af teknik, der begrænser omkostningerne, samtidig med at miljøpræstationerne fastholdes eller højnes. BREF-dokumentet opregner en række teknikker, der anses for at være de bedste tilgængelige for affaldsforbrænding, og en række andre, som anses for at være nye og hidtil kun har været demonstreret i pilot- eller forsøgsanlæg. I almindelighed ligger emissionsgrænseværdierne i affaldsforbrændingsdirektivet ret tæt på de emissioner, der opstår ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik, som BREF-dokumenterne anviser.

Fremtidig udvikling

Vurderingen af gennemførelsen af affaldsforbrændingsdirektivet har vist, at selvom direktivet har medført betydelige forbedringer af kontrollen med affaldsforbrændingsanlæg i hele EU, er der flere forhold, der kalder på en yderligere indsats:

- Affaldsforbrændingsdirektivets målekrav har været fremhævet som noget, der sommetider lægger en unødvendig byrde på driftslederne. I denne forbindelse har revisionsprocessens konsekvensanalyse set nærmere på de kompetente myndigheders mulighed for at give flere dispensationer fra nogle af målekravene under særlige forhold, og dette er taget med i forslaget til et nyt samlet direktiv.
- Revisionsbestemmelsen i affaldsforbrændingsdirektivet fastslår udtrykkelig, at det skal undersøges, om det er realistisk, at bestående cementovne, der medforbrænder affald, skal overholde de samme emissionsgrænseværdier for NO_x som nye cementovne. Konsekvensanalysen for det foreslåede direktiv om industrielle emissioner omfatter en cost-benefit-analyse, som danner grundlag for forslaget om at anvende den lave grænseværdi for alle cementovne, der medforbrænder affald. Den lave grænseværdi kommer også på linje med de værdier, der opnås ved anvendelse af BAT som anvist i BREF-dokumentet for cement- og kalksektoren, og foreslås også derfor i det nye direktiv.

Endelig har medlemsstaterne og andre berørte parter påpeget vanskeligheder med at gennemføre affaldsforbrændingsdirektivet, hvis løsning ikke nødvendigvis kræver ændring af direktivet. Disse problemer kan i stedet løses ved tydeliggørende vejledning i fortolkningen og gennemførelsen af direktivet. Som led i sin reviderede handlingsplan for gennemførelsen vil Kommissionen derfor tage yderligere skridt til at udarbejde den fornødne vejledning i tæt samarbejde med medlemsstaterne.